

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4591/06
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Nišavski upravni okrug broj 360-356-00158/2001-05 od 02.08.2006. godine, u predmetu inspekcijских mera - građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijaju se, kao neosnovane, žalbe tužioca i Stevanović Miodraga iz Niša, izjavljene protiv rešenja Uprave za planiranje i izgradnju grada Niša, broj 353-2652-7430/2003-06 od 01.06.2006. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, prijava tužioca i Stevanović Miodraga za izdavanje naknadnog odobrenja za izgradnju (legalizaciju) objekata izgrađenog u aaa.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da se sporni objekat nalazi u delu grada u kojem se nalaze njive i zeleni pojas, te da ne ugrožava ambijent sredine i plan grada. Ističe se da se celokupna infrastruktura nalazi na neobrađenoj površini sa preko 30 placeva. Dalje se navodi da je sporni objekat građen u vreme kada nije bila potrebna dozvola za izgradnju na placu vlasnika.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio je da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja, proizlazi da je zahtev tužioca, kao i BB, za izdavanje naknadnog odobrenja za izgradnju (legalizaciju) spornog objekta odbijen iz razloga što se navedeni objekat nalazi na više katastarskih parcela od kojih katastarska parcela aa K.O. GG, nema površinu i oblik koji omogućavaju legalizaciju objekta, da se nalazi u zoni "B" koja je namenjena izgradnji slobodnostojećih porodičnih stambenih zgrada, a što nije slučaj sa ovim objektom, kao i da ova parcela ne poseduje priključak za javnu saobraćajnicu. Pored toga, u postupku je utvrđeno da podnosioci zahteva za legalizaciju spornog objekta nisu dostavili dokaz o pravu svojine na katastarskim parcelama na kojima se nalazi navedeni objekat, pa da sa ovih razloga, u skladu sa propisima, nisu ispunjeni uslovi za izdavanje odobrenja za izgradnju.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, postupio tuženi organ kada je, imajući u vidu u postupku utvrđeno činjenično stanje, odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepeni organ doneo zakonito rešenje. Ovo sa razloga što iz dokaza u spisima predmeta proizlazi da za sporni objekat nisu ispunjeni uslovi za legalizaciju, s obzirom da se ne radi o slobodnostojećem objektu u smislu člana 17. Pravilnika o opštim uslovima o parcelaciji i izgradnji i sadržini, uslovima i postupku izdavanja akta o urbanističkim uslovima za objekte za koje odobrenje za izgradnju izdaje opštinska, odnosno gradska uprava ("Službeni glasnik RS", broj 75/03), jer sporni objekat sa zapadnog dela dodiruje liniju razgraničenja katastarske parcele aa K.O. GG i katastarskih parcela vv i dd K.O. GG. Dalje, u ovom slučaju nisu ispunjeni ni drugi uslovi propisani članom 160. stav 2. tačka 1. Zakona o planiranju i izgradnji i člana 48. stav 2. tačka 1. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji koji su neophodni za naknadno izdavanje odobrenja za izgradnju objekta - legalizaciju, jer se objekat nalazi na više parcela, a podnosioci prijave nisu dostavili dokaz o pravu korišćenja na katastarskim parcelama vv, aa, dd i ee, s obzirom da iz situacionog plana Službe za katastar nepokretnosti Niš broj 952-01-2972/2004 od 15.06.2004. godine proizlazi da su korisnici navedenih katastarskih parcela grad Niš, odnosno druga fizička lica a ne investitori. Takođe ne postoje ni drugi tehnički uslovi za dobijanje odobrenja za izgradnju, propisani navedenim odredbama zakona.

Sud je cenio navode iznete u tužbi pa je našao da ovi navodi, s obzirom na činjenično stanje utvrđeno u postupku, ne dovode u pitanje zakonitost osporenog rešenja.

Sa iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 20.12.2007. godine, U. 4591/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS